2012 års kompisresa

Onsdag 1 augusti

Agneta kom rätt tidigt, redan vid halv tio och jag var väl inte riktigt klar att åka, men en timme senare kom vi i alla fall iväg. Det blev en rätt händelselös resa på stora breda vägar och farthållaren ställd på 90 km/h. Strax innan Kristinehamn stannade vi och åt lunch vid Våtsjön. Det var faktiskt riktigt gott.

Vi ringde till Vivianne från Säffle, men vi hade ändå problem att hitta till henne. Tre gånger fick jag vända och försöka igen till dressinåkarnas storögda förvåning när vi passerade dem gång på gång. Vivianne sa att vi skulle svänga vid sex brevlådor, men de lådorna hade vi passerat innan vi såg dem. Till sist kom vi från rätt håll och körde in på den lilla, smala skogsväg som ledde upp till hennes föräldrars hus.

Men vi kom fram och möttes av Vivianne och hennes mamma med kaffet klart och smörgåsarna bredda. Vi plockade fram bord och stolar och så satt vi och fikade utanför grinden.

Vi plockade ihop vårt bord och våra stolar och begav oss ut på äventyr. Målet var Laxsjöns camping. Först stannade vi i Bengtsfors och provianterade. Bränslelampan började lysa, men någon OK-mack syntes inte till, så vi åkte till campingen utan att ha tankat.

Laxsjöns camping är stor! Den ligger vackert vid Laxsjöns branta stränder. Där fanns gott om lediga platser och vi uppmanades att ställa oss var vi ville. Vi ville stå nära restaurang och servicehus och

körde alltså uppför backen och parkerade precis där vi ville. Det sluttade förstås. Fram med de gula nivåutjämnarna och så blev det lite bättre, men plant blev det inte. Det märktes på natten när jag hade problem med att hålla mig kvar i sängen, Vivi-Ann sov tryckt mot väggen och Agneta låg med fötterna åt rätt håll.

Det första vi gjorde när vi parkerat och boat in oss var förstås att gå en runda och se oss omkring. Vi gick ner till sjön. Där fanns både badstrand och gästhamn. Agneta och Vivianne gungade ut på bryggan och svalkade fötterna i vattnet. Agneta trodde det var ca 20 grader.

Solen sken när vi stretade tillbaka uppför backarna och vi bestämde oss för att sitta ute och äta. Mot väggen på restaurangen var det lä och behagligt varmt . Menyn var väl inte så omfattande, men vi lyckades ändå bestämma oss för tre olika rätter. Älgbiff med kantarellsås, bakad potatis med skagenröra och grekisk sallad blev våra val.

Mätta och belåtna återvände vi de få metrarna till bilen och satt sedan i solen och njöt innan vi gick in och kollade hur dagens OS varit.

Torsdag 2 augusti

Vaknade tidigt till en solig och fin morgon. Vi hade kvällen innan bestämt oss för att ta en titt på Håverud och att vi skulle åka rälsbuss dit. Vi hade sett hållplatsen när vi körde in på campingen och turernas tider hade vi kollat upp på internet. Det går två turer åt vardera hållet mellan Bengtsfors och Mellerud. Den första söderut skulle gå 13.59 och den skulle vi ta.

Vi hade alltså hela förmiddagen på oss att njuta av det vackra . Frukosten åt vi visserligen inne, men sedan satt vi under markisen, fikade, löste korsord, pysslade med det vi kände för och pratade förstås. Vid ettiden plockade vi ihop stolar och bord och vevade in markisen, för nu hade det börjat mulna på. Vi packade också ner regnjackor i Agnetas ryggsäck och så promenerade vi ut till hållplatsen.

Vivianne hade åkt mycket rälsbuss och jag också förstås, så vi såg fram mot resan med spänd förväntan. På hållplatsen fanns en signal som man skulle vända på om man ville att rälsbussen skulle stanna, så det var det första vi gjorde. Vi var tidiga, men det fanns en väntkur med bänkar. Turerna drivs av en förening lite som min gamla skolväglinje. Man

kan kombinera turer på Dalslands kanal med rälsbusstur, men vi ville bara åka till Håverud, titta på akvedukten och åka tillbaka. Så vi väntade, väntade och väntade.

När det gått tjugo minuter över utsatt avgångstid ringde jag det telefonnummer som stod på tidtabellen på väggen i väntkuren och frågade om det skulle komma någon rälsbuss. – Nä, sa hon som svarade, kanske nästa vecka.

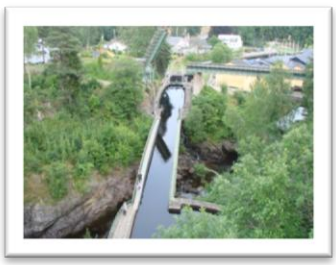
Då blev vi lite sura. Vi hade tänkt äta lunch i Håverud, men nu fick vi nöja oss med det som fanns i receptionen, men det blev rätt bra. Vi gjorde i ordning ett par rejäla mackor åt oss som vi drack äppeljuice till. Det var vad som gick att få. Vi hade ju plockat undan allt innan vi gick, men nu tog vi fram bordet och stolarna och tänkte sitta ute och äta. Då gick bordet sönder. Ena fästet för benen lossnade helt från underredet och ett tvåbent bord är inte till så stor nytta.

Vi åt alltså inne och när det var klart fördelade vi arbetsuppgifterna. Agneta och Vivianne tog disken med till servicehuset medan jag såg till att bilen blev klar för avfärd och när de kom tillbaka kopplade vi bort elen, rullade ner från nivåklossarna, packade in dem, låste alla lastruckor och gav oss av. Ja, vi stannade förstås och betalade för oss innan vi åkte.

Mot Håverud, men först mer bränsle. Jag frågade lokalbefolkningen var närmaste OK-mack fanns och fick till svar att det var i Åmål, fem mil åt fel håll. I stället stannade jag vid första bästa mack, Din-X, och tankade. Sedan kändes det mycket tryggare att köra vidare. Sista milen fram till Håveryd körde vi på en berg-och-dalbaneväg, asfalterad, men smal, backig och krokig. Nästan så vi blev lite åksjuka.

I Håverud besåg vi akvedukten både uppifrån, nerifrån, på längden och på tvären. Vi tittade på när kanalbåten slussade ner och en dansk segelbåt slussade upp. Det är något visst med vatten och slussar. Vi besökte även Dalslands Center, Rökeriet och skaffade oss äntligen den broschyr över mat, som vi letat efter.

När vi sett oss mätta på Håverud fortsatte vi till Mellerud och checkade in på Kerstins Camping. Vi parkerade på fritt vald tomt inhägnad av blommande Ölandstok. Rätt plant står vi också. Tjejen i receptionen rekommenderade att vi skulle backa in husbilen, för då skulle det vara lättare att komma loss om vi fastnade. Vi tyckte nog det lät lite besynnerligt, men när det senare på kvällen störtregnade och åskade ett par timmar förstod vi vad hon menade. Många av tomterna förvandlades till sjöar och grusgångarna till vattendrag. Vi hade gjort ett gott val för där vi står är det inga vattensamlingar, men förstås genomblött.

Fredag 3 augusti

Vi åker härifrån. Det finns inget att göra. Vi åker till Lidköping för att ta en titt på Läckö slott. Det är inte så långt till Lidköping och det var roligt att se vad som finns efter vägarna. Agneta roade sig med att fotografera alla vindsnurror hon såg tills batterierna tog slut.

Läckö slott låg kvar och vi började med att äta smörgåslunch innan vi löste entré till slottet. Vi hade tur och fick intendenten själv som guide vid visningen. Han var väldigt bra och vi var så nöjda med visningen, fast missnöjda med att det var fotografering förbjuden.

Efter visningen lyckades vi hitta lilla trädgården och blev så imponerade av hur frodigt allt var.

Vi hade planerat att campa på en stor camping i Lidköping, men när vi kom dit tyckte vi inte att det såg så bra ut, tätt, tätt mellan bilarna och massor av folk, så vi började leta efter alternativ. Grästorp lät lovande, sånär som på att campingen heter Hälsoborgen. Vi åkte i alla fall dit, men blev inte så nöjda med det vi såg där heller. Såg ut som en idrottsplan.

Nästa ställe vi testade var Nossebro och där är vi kvar. Här är det dragspelsstämma, men det spelas allt möjligt annat också. Det första vi gjorde var att gå och handla på Hemköp. Sedan gick vi tillbaka till campingen och

grillade. Fast jag fick börja med att göra ren grillen.

Vi grillade kött och korv som man ska göra och avslutade med grillade bananer och hela tiden hade vi underhållning från buskspelare från andra sidan gången. De spelade jättebra och allt möjligt som vi kände igen och kunde sjunga med i även om vi inte kom ihåg texterna.

Lördag 4 augusti

Efter frukost lämnade vi musikanterna åt sitt öde och checkade ut. Först petade Agneta i några kannor vatten. Vi åkte först till Hemköp för att se om de hade någon melittatratt. Vår hade nämligen förkommit, förmodligen i disken. Nu hade de inte det så vi åkte iväg.

Vi hade tänkt oss att åka norrut lite längre västerut än vi åkte söderut, så vi siktade på Uddevalla. Jag ringde till Inger för att höra om hon ville komma och fika med oss i bilen, men fick inget svar, så de var väl ute någonstans. Alltså åkte vi mot Färgelanda.

Innan vi hann ut ur Uddevalla såg vi en stor skylt om utförsäljning av fritidsmöbler och eftersom vårt bord gått sönder, ena fästet för benen har trillat bort, svängde vi förstås in för att se om de hade något nytt bord. Det hade de. Vi invigde bordet genom att fika på ett vackert ställe nere vid Ellenösjön. Det är inget högklassigt bord, men det är ett bord och det var det vi behövde.

Vi stannade i Ed på en trevlig camping. Slog upp stolar och bord och satt i solen och njöt. Sedan tittade vi på V75 direkt och fick fem rätt. Det är alltid kul. Efter att sändningen var slut promenerade vi in till centrum och köpte en melittatratt på Coop. Vi köpte glass också och sedan traskade vi tillbaka till campingen på en väldigt gullig stig längs sjön, Lilla Le.

Till middag åt vi kött- och korvsallad som vi förtärde i sällskap med sändningarna från OS. Vi fortsatte att glo på OS tills det var läggdags.

Söndag 5 augusti

Idag måste vi köra hem Vivianne, så hon kan hämta sin hund och åka till Stockholm och börja jobba. Vi startade dagen med att slöa hela förmiddagen, äta sen frukost och sedan plocka ihop oss och checka ut. Innan vi lämnade campingen passade vi på att tömma gråvatten och fylla på dricksvatten.

Det är inte så långt till Viviannes föräldrar från Ed, men vi hann stanna på ett ställe med vacker utsikt och fikade innan vi kom dit.

När jag svängde in på deras skogsväg fick jag direkt syn på kantareller i dikesrenen och vi såg fler och fler. Vi lämnade av Vivianne, hennes hund hade blivit jätteglad att träffa henne igen. Jag körde ner bilen till stora vägen utan Agneta. Hon fick gå ner med en hink att plocka kantareller i. Själv gick jag från andra hållet. Vi fick ihop säkert ett par liter på det sättet.

Så åkte vi iväg för att leta upp Rolfskärr och vi hittade dit också efter lite letande. Vägen in från E45 var väldigt smal, krokig och full av gropar. Fyra kilometer skulle det vara enligt skylten vid vägen, men det var långa och skumpiga kilometer. Fast dit kom vi och det var sig rätt likt som jag kom ihåg det från nästan sextio år sedan.

Agneta påstår att det vilade en femtiotalsstämning över hela anläggningen. Jag ringde till mamma uppifrån berget. Vackert väder var det också.

Konstigt nog kändes tillbakavägen inte alls lika lång, dock lika skumpig.

Rolfskärr ligger bara en mil söder om Åmål och vi hade bestämt att vi skulle övernatta där. Campingen ligger alldeles vid Vänern och jag fick välja plats, så jag valde en på toppen av kullen med jättefin utsikt.

Vi installerade oss och Agneta satte sig utanför och rensade kantareller. Vi promenerade in till Åmåls centrum och kom till Netto tio minuter i sex, dvs. tio minuter innan de stängde, men vi hann köpa det vi behövde. Så stannade vi på en pizzeria och delade på en pizza innan vi gick tillbaka till campingen och stekte kantarellerna och åt dem på mackor.

Då hade det hunnit bli mörkt och månen lyste från en mörkblå himmel när vi tog en kortare promenad innan det var läggdags.

Måndag 6 augusti.

När jag vaknade vid sjutiden var inte Agneta i bilen. Hon hade stigit upp en halvtimme tidigare och gått ner och badat! Vilken krutgumma hon är! Vi fixade oss frukost, men det var inte så fint väder och på TV pratade de bara om hur mycket regn det skulle komma.

Alltså tog vi en cykeltur på förmiddagen innan det hann börja. Vi åkte lite på måfå genom stan och sen förirrade vi oss ut i villakvarteren, men hittade tillbaka till campingen med hjälp av GPSen i mobilen.

Då ringde Christina från listan. Hon är på väg från Östersund till Borås och vi hade kommit överens om att hon skulle titta in till oss i Åmål och få en kopp kaffe. Hon kom och fick kaffe och kakor av oss. När vi kände de första regndropparna åkte hon och vi packade raskt ihop bord, stolar och matta och gjorde oss klara för avfärd.

Vi hade bestämt att vi skulle ta oss till Närke och på vägen kom vi överens om att vi ville se röda näckrosor. Det började regna, men vi höll fast vid beslutet. Vi hade ju regnkläder så vi tog oss ut till Fagertärn och tog en promenad längs vattnet och hittade faktiskt några röda att titta på och fotografera. Åtta stycken. Inte så många kanske, men ändå.

När vi fotat klart gick vi tillbaka till bilen och åkte mot Askersund, Rönneshytta och Lerbäck för att titta på var jag bott som liten. Några stationshus finns inte kvar, men husen vi bodde i såg vi.

Agneta lusläste Campingkatalogen och vi tyckte att Tisarstrands camping lät bra. Den var inte så lätt att hitta, men vägen ut var nyasfalterat om än krokig och smal. Nu står vi parkerade mitt ute i svarta naturen och sitter i bilen och lyssnar på regnet som smattrar mot taket och så tittar vi på OS, konstiga saker som brottning!

Vi har ätit pannkakor med Salmbärssylt, som jag köpte på Gotland, och så har vi ätit upp alla ostar. Vi har det varmt och torrt och handbollen är spännande.

Tisdag 7 augusti

Duscharna var gratis, vid diskbänken fanns allt man behövde propp, diskborste och trasa, allt var rent och snyggt och välstädat. Vilken toppen-camping, tyckte både Agneta och jag. Vi gick en runda i solskenet och såg oss omkring innan vi checkade ut och åkte vidare.

Vi såg på kartan att det skulle finnas en medeltidsborg som fortfarande var bebodd, så den siktade vi på. Åkte mot Hallsberg och sedan Pålsboda. Efter ett tag fick jag syn på en skylt som det stod Skulpturutställning på. Jag hann inte reagera innan vi var förbi den vägen, men numera backar och vänder jag obehindrat, så det gjorde jag och så följde vi skyltarna. Det var många skyltar och långt att köra, men till sist kom vi fram till Kvarntorpshögen och utställningen Konst på högen.

Det skulle gå att köra upp till toppen på högen, men där stod

varningsskyltar om branter och tvära kurvor, så vi bestämde oss för att gå upp i stället och parkerade bilen. Vi hade två möjligheter, antingen kunde vi gå vägen upp, eller så kunde vi ta den trappa som via 427 trappsteg skulle ta oss upp. Vi valde trappan. Den var seg. Vi stannade och pustade på flera ställen. Vi blev omkörda flera gånger av en ung tjej som hade väldigt bråttom upp. Vi frågade vad hon höll på med och hon sa att kom tränar genom att gå uppförtrapporna och springa nerför vägen tio gånger. Hon passerade oss fler gånger.

Väl uppe var det värt besväret. Där fanns många stora skulpturer av kända och mindre kända konstnärer, utsikten var milsvid och så fanns där en kaffestuga. Vi belönade oss med kaffe och vaniljhjärtan, fotograferade så kamerorna gick varma och sedan gick vi långsamt ner igen via vägen. Högen är fortfarande varm och här och där pyser det ut illaluktande gaser.

En märklig upplevelse som faktiskt gav dålig smak i munnen! Det kurerades med några bitar lyx-choklad från gårdagens besök på Gröna Ko-stationen

Mycket nöjda fortsatte vi mot borgen och hittade den faktiskt till sist. Sista biten var genom en kilometerlång allé där skyltar upplyste om att – fri höjd finns bara mitten av vägen. Där åkte vi, för vägen var inte bredare än bilen, så det fanns inte så mycket att välja på.

Göksholm slott är fortfarande bebott, men det fanns en stig man fick gå så man kunde fotografera slottet från båda

sidor. Det gjorde vi. Sedan gick vi tillbaka till bilen, men valde bort att åka vidare till Engelbrekts udde, som skulle ligga ytterligare ett par kilometer bort. Jag ville inte köra längre ut på de smala vägarna.

När vi nalkades bebyggelsen åtta kilometer senare stannade vi för att äta lunch på Kanalrestaurangen, Raggmunk och stekt fläsk. Det var gott och väldigt rikligt. Jag bad om en doggy-bag och det fick jag. Nu har jag lunch i morgon också.

Efter lunchen åkte vi vidare mot Västerås, men inte direkt närmaste vägen. Vi åkte över Hållsta och Eskilstuna för Agneta hade aldrig åkt den vägen tidigare.

Vid fyratiden var vi hemma och årets Kompisresa var slut. Den har varit väldigt lyckad och rolig tycker vi alla.

